

Hällilaul

August Sang

Am Dm
Ära nuta ammu enne sinu sündi on su eest kõik
E Am
nutud nutet` maimukene naera veel sa naerda võid

Am Dm
Veel sa õndsalt uinud väeti veel ei rõhu sinu meeli
E Am
maised mured ja sa unes viibid kaugel kaunil maal

Am Dm
Kui sa silmad avad näed sa enda rinnal kuldset lindu
E Am
kuldsed on ta tiivad, suled, kullane tal hari pääs

Am Dm
Kui su kätes on ju jaksu siruta nad sära poole
E Am
lendab ära sinu rinnalt kambri nurka kuldne lind

Am Dm
Kui su jalgades on jaksu ja sa astud sära poole
E Am
lendab ära kambri nurgast metsa äärde kuldne lind

Am Dm
Kui sa ütled jumalaga ema lähen õnne püüdma
E Am
lendab igaveseks ära üle mere kuldne lind

; Am Dm
Ära mine lapsekene ära mine üle mere
E Am
ära mine kergem on meil kannatada üheskoos ;

Rohelised Niidud

Muusika: F. Miller, T. Gilkyson Sõnad: H. Karmo

Intro: Bm Em Bm F#7

Bm Em Bm F#7
Kord olid niidud rohelust täis,
Bm Em Bm F#7
Pilv taevavõlvist vaid harva üle käis.
G A D Bm
Peegeldus päike jõe suveselges vees,
F G C F#7
Niitude vahel, siis kulges meie tee.
Bm Em Bm F#7 Bm
Niitude vahel, kus rõõm saatis meid.

Am Dm Am E7

Am Dm Am E7
Niitudelt päike kadunud nüüd,
Am Dm Am E7
Nukrana kaigub vaid sügislinnu hüüd.
F G C Am
Vingudes tõttab vaid vihur üle mäe
F G C E7
Ning ega neidki seal keegi enam näe.
Am Dm Am E7 Am
Kus on siis suvi ja kus on me arm?

Am Dm Am E7

F F C
Ei ole sind ja tõesti ma ei tea,
F F F C
Mille peale lootma või mõtlema nüüd pean.
Am Dm
Sa katki kõik me unistused löid –
Am Dm Dm E7
Võtsid kogu õnne, mille kaasa tõid.

Am Dm Am E7
Kuid siiski ma ootan kevadet uut,
Am Dm Am E7
Niitude haljust ja palju-palju muud.
F G C Am
Aiman ma nüüdki, et ühel päeval siis,
F G C E7
Lõplikult tuled, sest süda nõuab nii.
Am Dm Am E7 Am
Niitude rüpes meid rõõm leiab taas.

Outro: Am Dm Am E7 Am Dm Am E7 Am

TIIGRIKUTSU

Rahvas

G Em
Mul juba sünnist saati tiigrisüda sees
G Em
mul kõik on õed ja vennad kes seal metsa sees
G Em
mul ema õõbik isa lõvi nahas käis
G Em
mul terve mets vaid sugulasi täis
C
ise olen tiigrikutsu
D G
ja mai karda kedagi

kord ema laulis mulle väga kaunist viit
ja isa õpetlikud sõnad lausus nii
sul ainsaks vaenlaseks on loodud inime
kuid ma ei suutnud uskuda neid sõnu siis
ses et olen tiigrikutsu ja mai karda kedagi

mul haavad paranend mul tiigrisüda sees
mul kõik on õed ja vennad kes seal metsa sees
mul terve mets ja ainult sugulased need
mul ainsaks vaenlaseks on loodud inime
sest et olen tiigrikutsu ja mai karda kedagi

OO MILLAL SAAKSIN MA MUSTLASENA

J.Benes operetist "Haljal aasal"

. D G D
Oo millal saaksin ma mustlasena
 A D
maailmas ringi veel rännata
 G D
nii vabalt rõõmus ei ole keegi
 A D
kui loodusrüpes on mustlane

 G D
Kus elu looduslik ja päiksepaistega
 E7 A A7
ma olen õnnelik vaid sinuga
 D G D
ma mustlaskombel maailmas rändan
 A D
ja otsin õnne, kus asub see

G
Sageli metsades hulkudes meenub mul
 D
mustlase muretu elu
A D
milles nii palju on võlu
 A A7 D
ja nii palju romantikat

JAANIPÄEV

FIX
V. Toomemets / H. Runnel

G

D

G

Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi

D

rinnustsaadik kiigub kastehein

C

G

ütle kust ma rada teha tohin,

D

G

igal pool on noor ja õitsev hein.

Jaaniõhtul süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein
aastas kord see õhtu ette tuleb
igal pool saab muserdatud hein.

Jaaniööl on sõnajalad õites
metsa all, kus kõrge-kõrge hein
lapsed, lapsed sinna minna võite,
niikuinii sealt niitmata jääb hein.

Jaanipäeval rinnuni on rohi
sügis jõuab jääb vaid kuluhein
ütle, kust ma rada teha tohin,
igal pool on noor ja õitsev hein.

JOOGILAUL

Raimond Valgre

Gm Dm
Elus pole alati kõik nali
Gm C7 F
elu toob meil rõõme kurvastust
E7 A7
ent sageli kui saatus liiga vali
Gm A7
ma kuskilt pean ju leidma lohutust

. Em7 A7
Ma tõstan klaasi sest olen täna kurb
Em7 A D
ma tõstan klaasi sest pettis mind mu arm
Am D7 G
on keegi teine keda armastab ta
Bm7 E7 G A7
on keegi teine ja ma nõnda üksinda
Em7 A7
Ma tõstan klaasi su terviseks mu neid
Em7 A7 D
et õnne saaksid sa leidma elu teel
Am D7 G E0
mis sest et jäädvalt sinust lahkuma ma nüüd pean
A7 Em7 A7 D
ma tõstan klaasi soovides sul head

MEIL AIAÄÄRNE TÄNAVAS

L. Koidula

Am

Meil aiaäärne tänavas,

E7Am

kui armas oli see,

Am

kus kasteheinas põlvini

E7Am

me, lapsed, jooksim.

Kus ehani ma mängisin küll lille, rohuga,
kust vanataat käekõrval mind tõi tuppa magama.

Küll üle aia tahtsin ma ta kombel vaadata!
“Laps, oota,” ütles ta. “See aeg on kiire tulema.”

Aeg tuli, maa ja mere pääl silm mõnda seletas,
ei poolt nii armas olnud säääl, kui külatänavas.

VANA PILDIRAAM

P. Pihlap/J. Sütt

G C G
Tolmund seintel raamid, neis möödund aastad reas
C D
Valges kleidis daamid, üks mirdipärg.
G C G
Laekas koltund kirju, kui lehti sügispuul.
C D D7
See, kes neid on saanud, on ammu läinud siit

G C G
Vana pildiraam kaugeid aegu teab
D (D7) G
neid kes läinud siit luitund raam meeles peab
C G
vana pildiraam kaugeid aegu teab
D (D7) G
kui kord lähme siit meidki siis meeles peab

Leida möödund õnne või kordki olla noor
raamil tuhmund klaasid seal all see kõik.
Keegi teele poega nii kaugel saatis veel,
nüüd ka need on läinud, kes saatis neid.